

Hep Yarım Bırakıyorum,

Başlamasam Olmaz mı?

"17 yaşında, lise son sınıf öğrencisiyim. Danimarka'da yaşıyorum. Maneviyatımı güçlendirmek ve ibadetlerimde istikrarlı olabilmek için çaba sarf ediyorum. Dua, zikir, oruç, nafile ve kaza namazları gibi hayırlı amellere başlıyorum; ancak dengeli bir şekilde devam ettiremiyorum. Sizce motivasyonumu nasıl yüksek tutabilirim? Önerilerinizi paylaşabilir misiniz? (Rumuz Sebat)"

Sevgili Sebat, öncelikle bu durumun seni "Bir türlü olmuyor, olmayacak!" düşüncesine sürüklemesine; karamsarlığa, umutsuzluğa ve nihayet hayırlı amelleri terk etmeye götürmesine izin vermemelisin. "İslam, dört dörtlük yaşanırsa güzeldir. Kusursuz olmayanlar iyi Müslüman olamazlar." baskısı altında ezilmemelisin. Şeytanın her fırsatta ümitsizlik aşılama çabasına çalıştığı ortadayken kendi ellerimizle kendi şevkimizi kırmak pek de mantıklı olmayacaktır.

İşin doğrusu çoğumuz zayıf insanlarız. Hayatlarımız da çoğunlukla bulup kaybederek; başlayıp bırakarak, düşüp kalkarak ama ardından tekrar toparlanarak geçiyor. Hemen hepimiz, önceden belirlediğimiz programlarımıza uyamıyor, işlerimizi planladığımız gibi tamamlayamıyoruz. Ama şunu akılda tutmakta fayda var: Tamamlamak yarım bırakmaktan, yarım bırakmak da hiç başlamamaktan iyidir! En azından çoğu zaman

Dönüp geçmişe bakınca yarım bıraktığımız projeleri görmek kolaydır. Ancak yarım kalan projelerimizde dahi "boşa gitmeyen" gayretlerimizin/yaptıklarımızın olduğunu görebilmeliyiz.

Bir örnek vermek gerekirse, kaza namazlarını tamamlamayı programlayan bir kişi, bir süre sonra bu planı yarım bıraksa dahi kaza ettiği namazlar yanına kâr kalacaktır. Yine pazartesi ve perşembe günleri nafile oruç tutma programı yapan bir kimse birkaç ay devam edip bıraksa dahi tuttuğu oruçların sevabı eksilmeyecektir.

Yangından Mal Kurtarmak

Meseleye "yangından mal kurtarma" gözüyle bakabiliriz. Bu bakış açısı, "istikrarsızlık" düşüncesinin sonrasında oluşan "tam yapamadığını tamamen terk etme" eğilimine set çekebilir. Bu dünyada hepimiz, bir bakıma, yangından mal kurtarmaya çalışıyoruz. Düşüp kalkmalarımız, başlayıp bırakmalarımız; değerlendirdiğimiz vakitler, iyilik adına ortaya

koyduğumuz gayretler... Bunların özeti, tabiri yerindeyse, yangından mal kurtarmaktır. Tam ortasında durduğumuz bu dünya yangınından bir gün zikirlerimizi, diğer gün nafilerimizi, başka bir gün sohbetlerimizi kurtarmak, o günün en büyük kârı sayılmalıdır. Burada bizi oyalayan asıl nokta; hayırlı amelleri belli bir program dahilinde, mükemmel bir şekilde uygulayabilmek için “tüm şartların uygun olacağı” bir zaman beklentisidir. Hâlbuki manevi hayatımızla ilgili hedeflerimizi dört başı mamur bir şekilde yerine getirebileceğimiz “geniş ve rahat zaman dilimleri” büyük ihtimalle hiçbir zaman gelmeyecektir.

İradenin Hakkı

Sebat kardeşim, bu hayat yarım yarım, parça parça tamamlanacak bir bütündür. Bana sorarsan bunu peşinen kabullenmeliyiz. Hayal ettiğimiz çoğu şey, hiç gerçekleşmeyebilir. Gerçekleşenler de hayal ettiğimiz ayar ve kalitede olmayabilir. Bu, salt bir gerçekliktir ve bu gerçekle boğuşup durmanın hiç kimseye bir faydası yoktur. Asıl faydalı olacaklar ise dünya hayatının günlük koşuşturması içinde güzellik ve hayır adına yapabildiklerimizdir.

Yarım da kalsa dualarında beni ve bütün Nevbahar ekibini hatırlaman ricasıyla, hoşça kal kardeşim.